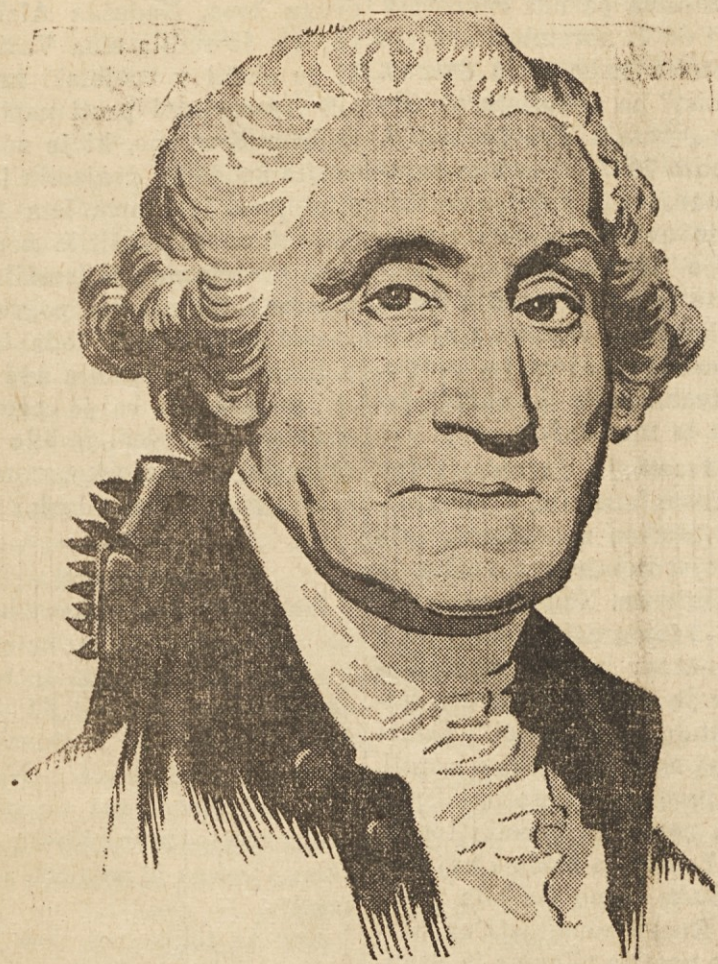

GEORGE WASHINGTON

Zed. države praznujejo danes rojstni dan svojega prvega predsednika, George Washingtona, ki je bil rojen pred 218 leti, ali leta 1732. Prvi v miru, prvi v vojni, se je vedno boril za pravice in svobodo Amerikancev. Zato ga po pravici imenujemo: očeta te dežele. Res zasluži, da se ga častno spominjamo.

VESTI

STANDREZ - SMRT v ČUDNIH OKOLISLINAH. — Lojze Makuc, znani odbornik iz partijskih časov, nato funkcionar v stari Gorici do priključitve, se je v septembru 1947 odpravil v Jugoslavijo z nekim kamjonom, zaradi česar je bil obsojen v Vidmu kar v odsotnosti na leto dni zapora. Človek je mislil, da se ne bo nikdar več vrnil v Italijo. Pa temu ni bilo tako. Že nekaj mesecev se je govorilo, da se bo Lojze vrnil k družini, ki je vedno ostala tostran meje. V nedeljo 18. t. m. je res prišel v Italijo preko bloka pri "Rdeči hiši" pripravljen presedeti leto dni v zaporu in nato ostati pri svojih.

Torej se je vrnil. A se ni vrnil zdrav. Takoj pri prehodu čez mejo je moral stopiti v bliž-

njo bolnico za prvo pomoč, ker je imel zlomljeno ramo. Tudi mrzlica je bila visoka. Doma se je moral vleči. Štirje zdravniki so mu skušali pomagati. Pa le ni šlo, ker v četrtek po polnoči je nepričakovano izdihnil svojo dušo.

Vsa zadeva utegne biti zelo nerodna zlasti za tiste tovariše, ki bi si radi še rešili že itak zapravljeni ugled. Da ni bila Makucova vrnitev vseh marsikomu tam preko in tudi tukaj, je čisto razumljivo. Saj se je Makuc prostovoljno vračal in je dobro vedel, da ga čaka celo leto dni zapora. Torej rajši tukaj leto v zaporu kakor pa ostati tam v svobodi! ... Brezdvomno velika sramota za angeljčke iz raja!

Pri pogrebu je bilo tudi nekaj, kar so ljudje le opazili. Velika zamišljenost in tišina: frontaške glave globoko povešane in pomanjkanje vsakega cvetja, napisov in besed nekdanjih tovarišev funkcionarjev! Ljudje se sprašujejo začuden tudi zaradi tega preloma z navado, ki je ni Fronta nikdar opustila, ker je vedno poslala svoje vence in napisе vsem, tudi prav nič zaslužnim pripadnikom! Makucu, ki je vse dal za njihov ideal, pa nič! Kaj se je torej zgodilo?

ROMANJE V RIM. — Jugoslovanski vladni krogi širijo vest, da bo vlada dovolila skupini romarjev, da letos obiše za sveto leto Rim. Že sedaj pa tudi povedo, da bodo romarjem na meji pobrali vse dokumente in jim jih šele na povratku na meji zopet vrnil. V Rimu bodo ti romarji baje v posebnih zaprtih prostorih in ne bodo smeli nikamor sami, brez komunističnih vodnikov.

AMNESTIJE, so bili deležni tudi nekateri duhovniki. Tako je prišel na svobodo frančiškanski provincijal p. Tavčar Teodor in bosanski frančiškanski provincijal p. Jeličič.

CVETIC JE BIL TUDI PRI SANSU

Ker je bil v izvršnem odboru, bo vedel marsikaj o gl. odbornikih

SANS JE BIL POZNAN KOT SUBVERZIVNA ORGANIZACIJA

Kot poroča nek slovenski levičarski list, je bil Matt Cvetič tudi v izvršnem odboru SANSa. Kot smo že poročali, je bil Matt Cvetič v Pittsburghu eden glavnih voditeljev komunistov, v resnici je bil pa član FBI (tajne policije). To vlogo je igral polnih 9 let in sicer tako dobro, da sta ga celo njegova dva sinova smatrala za vernega komunisto. Njegova mati, ki je umrla lanskega oktobra, si je vse mogoče prizadela, da bi sina "odvrnila" od komunistov. Umrla je v veri, da je sin nepoboljšljiv.

Cvetič je včeraj pričal pred kongresnim odsekom o svojem delovanju med komunisti. Povedal je marsikaj zanimivega, med tem tudi o tajnih sejah komunistov v Clevelandu, Pittsburghu in Chicagu. Med drugimi je bil navzoč na teh tajnih sestankih tudi John Boštjančič (John Boštjančič je urednik Enakopravnosti). Cvetič je povedal, kako so organizirali "narodnostno komisijo," ki je imela namen poročati na r o dnostne skupine v Ameriki. Bolj podrobno o tem bomo poročali jutri.

No, tako se je moral obnašati, če je hotel dobro igrati svojo vlogo ter se pririniti v najintimnejše predele komunističnega delovanja.

Torej kot čitamo, je bil Matt Cvetič tudi član Sansa, ki ga je justični oddelek proglasil za subverzivno organizacijo. Subverzivne so take organizacije, ki na skrivnem delujejo proti ameriškem vladnem sistemu z namenom, da spravijo komunizem do moči. V glavnem odboru SANSa se je gotovo mnogo ukrepalo, ki bo zanimivo za javnost, za ameriško in za našo. "Naši" voditelji, ki so hodili v Chicagu na sejo SANSa, bodo gotovo veseli in počaščeni, če bo Cvetič razgalil pred kongresnim odsekom njih dejanja in nehanja.

Cvetič bo govoril in povedal, kaj je videl in slišal pri komunistih teh zadnjih devet let. Upamo in želimo, da bomo kaj zvedeli tudi o notranjem poslovanju SANSa in od vsakega direktorja posebej, kaj je delal, kaj je govoril. Bo jako zanimivo branje. Morda se nekaterim policijskim prosekutorjem in urednikom že tresejo hlačice. Aha, še vedno velja tista, da po slabi tovaršiji rada glava boli.

Ne tvegajmo, ne riskirajmo. Življenje je v naših rokah. Kadar hodimo ali sami vozimo, bodimo previdni in modri.

Amerika je pretrgala odnošaje z Bolgarijo

ZDAJ ŠELE VEMO, KAKŠNI SO NAŠI NAPREDNJAKI

V torkovi številki je Peter Kopriva do same potankosti narisal žival, ki skače po svetu pod naslovom: "naprednjak" in "liberalec," slovenski, kakopak. Tako do golega (joj, pa v tej zimi) jih še ni slekel pred njim nihče, dasi smo že poskušali in se mučili.

Kdor je slučajno prezrl, ali ne dobiva Ameriške Domovine, naj se potrudil in jo vzame v roke od torika tega tedna. Tam naj prečita, pa ne samo enkrat, "opazke in pripombe." Tisti, ki se še štejejo za "napredne," naj se pogledajo v tisto kolono in videli se bodo prav do lašnih korenin.

Slovenska pisarna

6116 Glass Ave., Cleveland, O.
Telefon: EX 9717

Včeraj in tudi že pred včerajnjem je prišla večja skupina novih naseljencev v Cleveland, Ohio. Na kolodvoru so jih čakali sponzorji, prijatelji, zastopniki škofijskega odbora od Clevelandске podružnice Lige pa Father Godina. Bilo je prisrčnega pozdravljanja in zahvaljevanja nič koliko. Potovali so v glavnem srečno, le nad razburkanim morjem so se pritoževali. Po pozdravih in stiskanju rok so jih sponzorji odvedli vsakega na svoj novi dom. Veliki sponzor g. Anton Grdina je prišel s svojo veliko limuzino in odpeljal 7 "svojih." Za stanovanja za novodošli v tej skupini sta se veliko trudila Mr. Joe Grdina in Manca Preša. Vsem novodošlim ključemo: Dobrodošli! Bog vas živi!

Imena družin (in nekaj posameznikov) iz te zadnje skupine so: Vrhovnik, Križman, Majcen, Pograjec, Osenar, Kolarič, Stare, Dr. Kovačič, Turel, Zalar.

Informacijski sestanek novih naseljencev bo prihodnjoneedeljo ob 2:30 popoldne v šolski dvorani pri Sv. Vidu. Opozarjamo zlasti, da bo ob tej priliki kazal g. Anton Grdina premikajoče se slike iz Kanade in starega kraja. Vabljeni so tudi drugi, ne samo novi naseljenci. Pri bari se bo mogoče tudi okrepčati.

Ne pozabite si nabaviti novi koledar Svobodne Slovenije. — Najlejša letošnja slovenska knjiga. Dobi se v naši pisarni in pri Ameriški Domovini. Stane \$2.75 (po pošti \$3).

SLOVENSKI IZGNANCI SO SI REŠILI LE GOLO ŽIVLJENJE. POMAGAJMO JIM!

NOVI GROBOVI

Benedikt Martick

Včeraj popoldne ob 2:20 je umrl v mestni bolnišnici Benedikt Martick, samski, star 70 let. Stanoval je pri bratu na 440 E. 143. St. Rojen je bil v Cerovici na Hrvaškem, odkoder je prišel v Ameriko leta 1899. Bil je član št. 22 HBZ. Tukaj zapušča brata Filipa. Pogreb bo iz pogrebnega zavora August F. Svetek, 478 E. 152. St. Čas še ni določen.

Bolgarski poslanik v Washingtonu je bil o tem obveščen včeraj z naročilom, da takoj odpelje svoj diplomatski štab iz Amerike. — Bolgarija je prva dežela s katero so Zed. države pretrgale diplomatske odnošaje od zadnje vojne sem.

Ali bo ameriška vlada zdaj priznala bolgarsko zamejno vlado

Washington. — Državni oddelek Zed. držav je včeraj naznanil, da je pretrgal diplomatske odnošaje z Bolgarijo. Državni oddelek je o tem obvestil bolgarski urad zunanjega ministra v ponedeljek v Sofiji. Peter Voutov, izvrševalec bolgarskih poslov v Washingtonu, je bil o tem obveščen včeraj ter mu je bilo naročeno od ameriškega državnega oddelka, naj pripravi vse potrebno, da odpelje bolgarsko diplomatsko misijo iz Washingtona.

Zed. države so pretrgale diplomatske odnošaje z Bolgarijo radi tega, ker je komunistična bolgarska vlada obdolžila ameriškega poslanika Donalda Heatha v Sofiji, da vohuni proti bolgarski vladi in ga je zato bolgarska vlada označila kot nezaželeno osebo.

Zed. države so nato posvarile Bolgarijo, da bodo pretrgale diplomatske zveze, ako Bolgarija ne prekliče svojih obdolžitvev. Bolgarija je popolnoma ignorirala to svarilo. Celo novo obdolžitev je izrekla napram ameriški poslaniku in sicer, da je skrival nekega vojnega šest mesecev v poslaništvu.

Bolgarija je prva dežela, s katero so Zed. države pretrgale diplomatske zveze od zadnje vojne sem. Bolgarski zastopnik Voutov je predložil podoben načrt, po katerem bo odpeljal svojo misijo iz Amerike. Državni oddelek je izrekel zaupanje, da bo tudi bolgarska vlada storila vse potrebno, da bo mogel oditi iz Sofije, ameriški diplomatski štab. Ameriški poslanik je dobil iz Washingtona naročilo, da odide domov.

Nenavadno lepa registracija za angleščino je napravila dober vtis na šolske oblasti v Clevelandu

Novi naseljenci in drugi, ki so iskali prilike, da bi se učili jezika te dežele, so uslišani in še bolj kakor so pričakovali. V ponedeljek večer je bila registracija v East Madison šoli na Addison Rd. Mnogo truda je bilo, da se je pripravilo šolske oblasti do tega, da dajo na razpolago zastojni prostor in učiteljske moči. Mislili so pač, da je vse skupaj samo kaprica ali želja nekaterih in da obisk ne bo tako velik, kakor smo neprestano trobili na ušesa šolskemu odboru.

K registraciji je prišel sam član šolskega odbora, Mr. Joseph Gallagher, da se prepriča, kakšen bo odziv. Prej je rekel, če se jih bo prijavilo vsaj 50, bodo napravili dva razreda: za začetnike in enega za tiste, ki že nekaj znajo. No in registriralo se jih je nad 70, kar je tako navdušilo celo šolski odbor, da je obljubil dati za te učne tečaje kar tri učiteljske moči in sicer bodo napravili tri tečaje za učenje angleščine: za take, ki so šele začetniki, potem enega, ki že nekaj znajo in tretjega za take, ki znajo še nekaj bolj angleščine.

Natečajni bodo vsak ponedeljek in vsako sredo od 7 do 9 zvečer. Učitelji bodo sami porazdelili učence v tečaje: prvega, drugega, ali tretjega.

Mr. Gallagher nas je sinoči poklical in o tem povedal. Bil je zelo vesel takega lepega odziva, ker je bil on, ki se je pri odboru največ potegoval za ta prosti pouk angleščine. Povedali smo mu, da njegovega doprinese v tem oziru ne bomo pozabili. Tistim pa, ki se žele učiti angleščine poudarjamo: zdaj imate lepo priliko, da lažje ne morete želeti, da se naučite brez vsakih stroškov angleščine. Vsak se je naj priučil čim prej, ker bo to le v njegovo lastno korist. Drugega se ne zahteva od vas, kot da pridno pohajate k pouku. Bodite pri tem vztrajni in veseli boste nad svojim lastnim uspehom.

Ponosni smo na vas vse, ki ste se registrirali ter s tem pokazali, da sledite apelu Ameriške Domovine. Le zanesite se na to, da vam želimo samo dobro!

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Lepo finančno poročilo —

Zavarovalna družba Sun Life of Canada je izdala za prešlo leto sijajno finančno poročilo, ki je bilo priobčeno včeraj tudi v našem listu. Kako močna je ta zavarovalna družba dokazuje to, da je plačala lanske leto dedičem in lastnikom certifikatov nad \$114,000,000. Lastniki polic bodo dobili letos nič manj kot 18 milijonov dolarjev v dividendah, kar je mnogo več kot lanske leto. Vsota skupne zavarovalnine: naša \$4,187,000,000. Družba ima 48% svojega premoženja investiranega v Zed. državah. Ta zavarovalna družba je bila ustanovljena leta 1871. V Clevelandu sta edina slovenska zastopnika te močne zavarovalne družbe, Michael in John Telich, oče in sin. Urad se nahaja na 2121 NBC Bldg. Telefon: CHerry 7877.

Še na mnogo let —

Poznana in obče priljubljena ter spoštovana Louis in Malči Oswald sta včeraj praznovala 25-letnico srečnega zakonskega življenja. Uspešno grocerijo in mesnico vodita na 17205 Grovewood Ave. To obrt vodita že 24 let. Louis Oswald je doma iz Jurjevice pri Ribnici, ženka Malči je pa Blaževa iz Begunj nad Cerkljico z imenom Škerl. V ožjem družinskem krogu sta srebrnoporočenca včeraj praznovala ta vesel dan. Tudi mi se pridružujemo številnim prijateljem in znancem ter jima ključemo: še na mnoga leta zdravja in sreče!

Vesela vest —

Pri družini Mr. in Mrs. Barmes so dobili krepkega sinčka na 18. februarja, materino dekleško ime Mary Hiti, pri družini James Požar pa tudi sina. Stari oče Jacob Požar je prav vesel vnukov. Vse je zdravo in veselo. Čestitke!

Zahvala za pomoč —

Mrs. Mary Urbas iz 15312 Holmes Ave. se želi s tem potom iskreno zahvaliti prijateljem in sosedom za obiske in kartice v njeni bolnici. Na ledu je padla tako nesrečno zunaj pred hišo, da ji je počilo dvoje reber še meseca januarja.

Vaje za Pasijon —

Nocoj ob 7 to na odru SND vaja za Pasijon; jutri večer bo pa vaja v Knausovi dvorani in sicer ob 7, toda samo dejanje za zadnjo večerjo. Naj bodo vsi igralci točni.

Televizija poceni —

Mr. Jerry Bohinc, lastnik Northeast Appliance and Furniture, 22530 Lake Shore Blvd. naznanja, da ima zdaj razprodajo na raznih modelih za televizijo, imajo jih 18 raznih izdelkov in nad 100 modelov na razstavi. Nikjer v mestu ne vidite toliko modelov razstavljenih. Cena zdaj je od \$79 naprej. Razkažejo vam ga zastojni na domu. Zdj imate priliko priti poceni do dobre aparata za televizijo.

Komunisti v Argentini ne bodo volili

Parana, Argentina. — Volilni tribunal je odločil, da komunisti ne bodo smeli voliti v Entre Rios 5. marca, ko bodo provincialne volitve.

SNOW

Vremenski
prerok
pravi:

Danes bo snežilo, drevi bo bolj mrzlo. V četrtek oblačno in mrzleje.

Tri na dan

Morda nismo v pravem, ampak ne moremo se prečuditi, da ameriška vlada ni storila ničesar, ko so madžarski komunisti držali v ječi v Budimpešti nad tri mesece ameriškega trgovca.

Tud potem ni ničesar storila, ko je prosil za svojega odvetnika, pa mu madžarska "ljudska" sodnija tega ni dovolila.

Saj se menda vendar ne bomo tresli pred nekaj komunisti! Potov je dovolj, da se jim pokaže, kaj je Amerika, bi mislili. Malo več korajže in odločnosti v Washingtonu, prosimo.

KARL MAUSER:

KAPLAN KLEMEN

ROMAN

Po govoru je bil sprejem v Marijino kongregacijo. Klemen kakor v sanjah poklekne na oltarno stopnico, začuti, da mu je nekdo pripel svetinjo na prsi, in se spet vrača v klop.

Potlej so pete litanije. Klemen poje tenor.

Po večerji je v semenišču živahno kakor že dolgo ne. Prvoletniki so tarča. Nerodno motovili v širokih talarjih po hodnikih, spotikajo se in padajo. Na kapitlju je smeh. Zda se pelje Moškaj izza ovinka. Kakor labod. Nerodno mu je. Vsi strme vanj. Nenadoma mu zmanjka tal. Skuša se loviti pa stopi z nogo na predolgi talar. Pogrnili se je kakor deska. Na kapitlju krotot. Moškaj je pri priči zginil v pritličje.

Po večerni molitvi Klemen kar ne more iz kapele. Luči počasi ugašajo, še diši po kadilu, ki sladko vonja pod stropom.

In kakor da iz kadila počasi taplja bolečina, skrita vse do tega tihega trenutka. Klemen se nenadoma počuti odrezanega od domačih, od zraka, ki z mrzlo sapo liže kapelčna okna, od življenja, ki utripa na cesti.

Kakor da se je sam hudič vrtihotal v to sveto tišino in se zarogal skozi somrak.

Kje je tvoja svoboda? Sam si nalagaš jarem, ki te bo žulil in grizel do smrti. Se očetu si se včasih uprl doma, komu se upaš upreti tukaj?

"Hudič govori iz mene," rine Klemen pokonci. Z ihto odpre Kempčana.

Prva knjiga, deveto poglavje.

Zelo velika reč je, živeti v pokorščini pod višjim, in ne biti sam svoj gospod.

Mnogo varnejše je slušati, kakor zapovedovati.

Mnogi so pokornj bolj zaradi sile kakor pa iz ljubezni, zato trpe in radi mrmrajo.

Taki ne bodo nikoli dosegli prostosti duha, če se ne vdajo zavoljo Boga iz vsega srca.

Tekaj sem ali tja; pokoja ne najdeš, ako se ponižno ne ukloniš vodstvu predstojnikov.

Misel, je drugod boljše, in želja po spremembi jih je že mnogo prevarila.

Besede zbadajo kakor šivanka. V tej, s kadilom prepojeni tišini Klemen čuti, da je samo pomankanje svobode tišino, kar ga najbolj grize. Doma je imel vsaj nekaj besede pri vsaki stvari, tu mora samo poslušati in ubogati.

To je najtežje.

Kakor otrok si, kakor da nimaš lastne volje. Zvonec je, ki ti odmerja čas, ravnatelj, ki strogo pazi na red, spiritual, ki odkriva pota in steze v novo življenje in v nove križe.

Tako težko je zatajiti sebe in dati prav samo drugim. Mrak dobro dene. Še luč nad

DO YOU GET ENOUGH VITAMINS?

You can't feel and look your best unless you do. If you are in doubt, we invite you to make the following test at our risk.

Get a package of sixty, One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules. Take one capsule every day for sixty days. If you are not satisfied your druggist will refund your money. Be sure to get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules, the kind that has this trademark

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

MILES LABORATORIES, INC.

Elkhart, Indiana

seboj ugasi in zdaj utripa samo še večna luč pred oltarjem. Na tlakovani cesti ropoče avto, na hodniku se slišati samo drsanje copat. Za mudniki hodijo po vodo.

Misel, da je drugod bolje, jih je že mnogo prevarila. Kempčan je dober učitelj. Razume se na duše.

Klemenov svet se oži. Vedno manj ga je, stisnjen je v to sivočrno hišo z dolgimi ozkimi hodniki, ki imajo okna na tlakovano samotno dvorišče. Pred Klemenom vstajajo gore, oblike z zarjo, svobodni vetrovi, ki vejejo prek grebenov, vriski planšarjev in zvonci pasočih se krav.

Ni mogel več misliti. Vzdignil se je, pokleknil skonca klopi in odšel po hodniku. Po prstih je šel po stopnicah. Povsod tišina. Od nekod šume racasti koraki ekonoma, ki gre ugašat luči.

Jernej se je ravno odpravil spat. Moškaj se je obrčal v postelji. Morda ga je motila luč, ki je ugasnila ravno v tistem hipu, ko je Klemen stopil v sobo.

"Dolgo te ni bilo," je politihotal Jernej.

"Včasih že tako pride," ni hotel biti dolg Klemen.

"Silentium!" je zarežal Moškaj. Videti je bilo, da je naktinjen.

"Molčičin spi," je stogotilo Klemena. "Tudi pohajanje po sobah med študijem je prepovedano. To si ne jemlješ k srca. Farizej!"

Moškaj je utihnil.

Klemen in Jernej sta legla. Čez čas je Moškaj prosil za oproščenje.

"Silentium!" ga je ošvrknil Jernej.

Klemen se je moral nasmehnuti.

*

V četrtek zvečer po večerji je bil občni zbor karitativnega društva. Klemen in Jernej, oba sta prisluhnila poročilu. Ko je predsednik poročal o stanju v "SSibiriji," v barakarski četrti ljubljanskega predmestja, so se Klemenu širile oči.

Čudno zamišljen se je vrnil v sobo. Jernej je nekaj časa koračil od vrat do okna, potlej pa vsekali.

"Kar verjeti ne morem, da bi bilo vse res. Da bi ljudje mogli živeti v bajtah, podobnih svinjakom."

Moškaj je kljub ukaznemu molku spregovoril.

"Sami so si najhujše krivi. Delo jim ne diši, cerkev tudi ne. Poznam jih."

Klemenu so se stisnile oči.

"Si bil že kdaj pri njih."

"Dovolj sem slišal. Ne miha me, da bi se prepiral z njimi." Klemen je obmolčal. Samo v grlu se mu je nabiralo nekaj kakor prezir.

Mesecan, potopljen v manire in zapreden v serkljanost edinčka naj oosoja ljudi, ki jih je življenje z neizprosno silo porinilo na rob ceste. Bel kruh je, namazan z maslom in strdjo in govori o krivdi teh, ki črnega kruha stradajo.

Molk je v sobi. Klemen leži v postelji in premišlja. Hladno je, glinasta peč se rahlo svetlika v kotu.

Zakaj žive ljudje v barakah? Saj so na svetu vendar hiše. Misli se mu premetavajo po glavi, omahujejo in iščejo odgovora, se zaletavajo in vračajo kakor učarane v zakleti krog.

Mora videti te ljudi in govoriti z njimi. Že tik pred spanjem je sklenil: v nedeljo grem k njim.

(Dalje prihodnjč).

Pravda za petelina

Matija Medved in Janez Puc z Dalnjega vrha sta bila dobra sosed in prijatelj. Imela sta lepe grunte, polne kašče žita in polne hleve živine. Mlada posestnika sta se poročila pred štiri leti. Pridni ženki, Lenka in Meta sta jima porodili vsaka po dva otroka, dekle in dečka, tretji pa je bil pri obeh na potu. Bila sta v botrinji. Zakaj bi tudi hodila, pa čeprav k sorodnikom, iskat botrov? Pomagala sta drug drugemu pri oranju, setvi, košnji, žetvi in mlačvi.

Tako sta živela Matija in Janez v božjem miru daleč od mesta skozi štiri leta. V petem letu spomladi se je pa hudobec Zdrahar zaklel, da ju spre.

Na vsegodaj nekega jutra, ko še ni pokukala prva jutranja zarja izza gora, je sedel na plotu med dvoriščema obeh sosedov, si podpiral brado, se popraskal za ušesi in zlobno smejal.

"Nekaj moram ukreniti, da mi poglavar ne posmudi celjasti, ko se vrnem s potovanja. Hud je in divja po peklu, da vse trepeti pred njim, če ne delamo zdrake. Moram po napraviti med Matijo in Janezom. Kako pa?"

Tuhtal je, da bi si izmislil kaj prav izvirnega. Tedaj je zapel Medvedov petelin v kokošnjaku. Pucev se mu je odzval z enako močnim glasom.

O ta Medvedov petelin. Gospodinja Lenka je bila ponosna banj kot na svoje svinje plemenjakino, ki jo je krmila z vso skrbnostjo, da srečno porodi tropico mladih prašičkov.

"Jo že imam," se je zlobno zamejal peklensček in zakikrikal tako glasno, da je zvalil Medvedovega petelina iz kokošnjaka. Počasi so mu sledile kokoške. Skočil je na plot in mogočno zapel. Tedaj se je prikazala na vrhovih gora zarja in kmalu nato so zlaplesali sončni žarki v mlado jutro.

Hudobec Zdrahar je skočil s plotu na Pucevo dvorišče, odprl lesu in zopet glasno zakikrikal. Medvedov petelin mu je sledil na Pucovo njivo, posejano z ječmenom, za njim pa so pritekale kokoši. Tudi Pucev petelin je zvalil svojo jato za prijateljem. Obe kokoški družini sta se pasli na njivi, kjer je poganjalo zeleno žito. Tedaj je stopil Janez Puc iz hleva. Ko je zagledal svoje in sosedove kokoši na ječmenovi njivi, ga je pograbil jeza. Zagrabil je debelo poleno in stekel na osrede, ga zagnal med pasočo se jato in zadel Medvedovega petelina v glavo. Kokoši so se razpršile na vse strani, petelin pa je omahnil na tla. Zafritotal je še parkrat med zelenim nizkim ječmenom in obležal.

Hudobec Zdrahar pa se je v

grmovju onkraj potoka zarežal, nato pa ziginil brez sledu.

Janezu Pucu je bilo za hip neprijetno. Vedel je, da je bil ponosni in lepi petelin Medvedovi Lenki najljubša žival pri hiši. Toda le za hip. Takoj nato je zamahnil z roko in si mislil: "Zakaj pa ne pazijo na svojo kurjo zalego." Dvignil je petelina in ga odnesel pred vrata Medvedove hiše.

Lenka je videla skozi kuhinjsko okno, kaj se je zgodilo z njenim ljubljencem. Srce jo je zabolelo, in silno ogorčenje popadalo. Stekla je v hlev k možu in mu med jokom pripovedovala o krvavem dogodku. Matija je bil hiter kot burja in je kmalu vzkrikel kot mlado vino.

"O ti grda nesramnost. Še opraviči se ne. Iz zlobe ti ubija žival in jo vrže pred vrata. O le čakaj, Janez! Ta petelin te bo drago stal."

"Matijec, vrzi petelina pred njihova vrata. Jaz ga ne bom jedla. Preveč se mi smili ta lepa žival," je tarnala Lenka.

Matija je pograbil petelina in ga zagnal pred vrata Pucove hiše.

"Na, tu ga imaš. Požri ga sam! Da te ni sram, ubijalec, razbojnik," je rohnal razjarjeni Medved.

Puc je pritekel s svojo ženo. Meto pred vrata in začelo se je grožnje, prerakanje in preklanjevanje. Da ni pomirjeval raz-

Polka Dots for Spring

There's a grown-up air to this teen-age outfit. The fabric is a fine rayon crepe made of Avisco rayon yarns, and the polka dots add a note of charm. Soft rayon crepe, with its firm body and lovely sheen, is a perfect springtime fabric. The blouse and skirt of this dress are also sold as separates, and may be combined with other clothes in your wardrobe!

Generali na lovu. — General George C. Marshall in njegov gostitelj, James C. Bertrud, ogledujeta goloba, ki ga je predsednik ameriškega Rdečega križa pravkar ustrelil med tem, ko ostala dva upokojena generala Ira T. Wyche in Stuart Cutler držita že vsak svojega. Ti trije generali preživljajo v Pinehurst, N. C. kjer ima Bertrand svoje 2,000 akrov obsegajoče posestvo.

jarjenih sosedov Medvedov stric Gropa, bi se sosedu stepla in sosedu zlasali.

Mrtvega petelina ni maral Medved ne Puc. Stric Gropa jima je svetoval prav.

"Skupno snejno žival, pa prijatelji ostanimo in drugega petelina kupimo in mir besedi."

"Kaj se vtikate v to reč," je godrnjal Medved.

"Sedaj naj dobi še nagrado, ker je razbojniško ubil živalco," je vpila Lenka.

"Grduj je bil! Zakaj pa je šel v lesko?" je ropotala Meta.

Gropa je bil pameten človek. Pobral je petelina in ga odnesel stari bolehnemu Tafenci, ki je še komaj hodila ob palici in osebenkovala v soseskino hišo na koncu vasi.

Med sosedoma se je vnelo sovraštvo. Niti pogledala se nista več, niti ogovorila. Če sta se srečala sta se ognila drug drugemu. Tako sta delali tudi družini. Le stric Gropa je gledal to zdrako z žalostjo, a razprtih sosedov ni mogel pomiriti.

Kar je Medved obljubil, to je tudi storil. Letel je v mesto k odvetniku in na dolgo in široko pripovedoval zgodbo o ubitem petelinu. Odvetnik je vložil ovadbo zaradi zlobne poškodbe tuje lastnine in za žaljenje časti. Puc ni molčal. Tudi on je pohitel k možu pravice in vložil zasebno obtožbo zaradi žaljenja časti.

Ko je bilo to prvo pravdanje končano in sta bila sosed obsojena zaradi žaljenja, Puc pa oproščen zaradi prestopka poškodbe tuje lastnine in sta oba morala plačati po 50 goldinarjev stroškov, nista odnehala. Pritožila sta se na okrožno sodišče, ki je pa njune utemeljene prizive zavrnilo. Zopet sta si olajšala možniške vsak za 10 goldinarjev. Pravico sta pa hotela doseči. Medved je tožil za odškodnino, ker mu je Puc ubil petelina. Puc je tudi tožil za odškodnino, ker mu je Medvedova kokoška jato napravila na mladem ječmenu škodo. Pravda je tekla in tekla. Sodnik je skušal sosedu poravnati, a bila sta trmasta in se nista hotela podati.

V septembru je porodila Medvedova Lenka čvrstega fantka. Treba je bilo nesti h krstu. Babica Pepa iz Podkrajja je debelo gledala, da se Matija ni zgani in stopil k sosedu povprašat za botre. Matija se je popraskal za ušesi, a storil ni ničesar. Drugega botra tudi ni šel iskat. Zdelo se mu je sramotno, da bi menjaval botre in kršil stari običaj.

Zgodilo se je, da je čez dva dni porodila tudi Meta krepkega fantka. Tudi Janezu je bilo narodno prositi Matijo za botra.

Tedaj je pa babica Pepa vzkripla in se razhudila v obeh hišah.

"Sramota za sosedu, da še ubogima otrokoma iz trme in medsebojnega sovraštva zadržujeta krst. Počakajta še dan ali dva. Ali ne vsta, da otroka lahko čez noč umreta. Take male stvarce so nežne. Vsaka sapica jim škoduje. A jaz ne bom več gledala tega pohujšanja. Otoraka vzamem, pripravim povoj in odenem z odevjama ter ponesev v Zaplot, naprosim cerkovnika in njegovo ženo za botra in dam krstiti. Kaj porečejo ljudje in župnik, se pa brigajta vidva! Meni je le to mar, kar poreče Bog."

Pepina pridiga je zalegla. Medved in Puc sta se praznje oblekla in s težkimi koraki prišla drug do drugega in prosila za botre. Ker ženi nista mogli k fari, ju je nadomestila Pepa.

Ko so se vrnili od krsta, so napravili pojedino. Pri dobri vinski kaplji se je vsem razvezal jezik. Sosedu sta sklenila, da končata neplodno in nepotrebnost pravedne zaradi petelina in živita poslej zopet v miru in slogi. Najbolj je bil ta dan vesel stari Gropa, ki je dejal: "Ali je bilo treba, da sta se skoraj pol leta prepirala za oslovosenco? Povabila bi bila drugega na petelinjo pečenko in mir bi bil v soseščini. Tako se je vama pa smejala vsa vas, ko sta metala denar odvetnikom. Skromno nevestino doto je požrlo to neumno pravdanje."

Matija in Janez sta poslušala in se praskala za ušesi in rekla: "Kar je bilo, je minilo. Pravdala pa se ne bova več."

Trčili so s kozarci in še peli:

"En hribček bom kupil, bom trte sadil, prijatelje povabil, še sam ga bom pil."

Hudobec Zdrahar je oprezoval okrog oglov, mrmral in se napihoval, ker mu je zdraka nehala s krstno vodo in soseskino spravljivo ljubeznijo. Tolajšil se je s kletvijo in mrmral: "Kaj se bom jezil. Vedno ne morem zmagati. Pri pijancih in igralcih bo pa več sreče."

Ameriška in evropska označba mere

Pri čevljih je razlika v označbi mere za približnih 32½ do 33 točk, ki jih je treba odšteti od evropske mere, bodisi pri moških ali ženskih čevljih. Na primer: če vam sorodnik piše, da potrebuje čevlje št. 39 je to ameriške mere 6½; št. 40 je 7, št. 41 je 8, 42 je 9, 43 je 10, 44 je 11 ženski čevlji so navadno manjši kot gornje mere. Tako bi na primer št. 38 bila ameriške mere 6, 37 bi bila 5 in 36 pa 4.

Pri ženskih oblekah pa je razlika v označbi mere vedno za 8 točk. Na primer, če vam sorodnik piše, da nosi obleko št. 40, je to ameriške mere 32, št. 42 je

ameriške mere 34, 44 je 36, 46 je 38, 48 je 40, 50 je 42 in 52 je 44.

Isto je pri meri za deklice. Evropska št. 38 je ameriška 12, 40 je 14, 42 je 16, 44 je 18, in 46 je 20.

Pri moških oblekah pa začenejajo mere v Evropi s št. 42, kar je enako ameriški meri 33, št. 44 je ameriška 34, 46 je 36, 48 je 38, 50 je 39, 52 je 41, 54 je 43 in 56 je 44.

Pri moških srajcah pa je razlika v označbi sledeča: št. 35 pomeni ameriško mero 13½, 36 je 14, 37 je 14½, 38 je 15, 39 je 15½, 40 je 15¾, 41 je 16, 42 je 16½, 43 je 17. (Po "Obzoru.")

Pomagajte Ameriki, kupujte Victory bonde in znamke.

MALI OGLASI

Soba se odda

Opremljena soba se odda 2 šestletoma. Za nadaljna pojasnila pokličite MU 1092 popolndne. (39)

Sorodnika išče

Sorodnik-Begunec v Avstriji bi rad zvedel o umrlem Franku Stangelj, doma iz Hrušice, občina mihel Stopiče, zaradi zapuščine. Došlo let je bil v Clevelandu. V Ameriko je prišel leta 1900. Kdor kaj ve o njem, naj piše na Mary Bulic, 451 E. 149. St. ali pokliče IV 1249.

9 sob hiša naprodaj

Blizu Bellaire in W. 130. St. 2 milj od nove Ford in Chevrolet tovare, je naprodaj 9 sob hiša s kopalnico. Se lahko rabi za 2 družini; zraven je tudi cottage 2 sob na lotu 80x112½. Lastnik odide iz mesta. Pokličite CL 8226. (39)

Naprodaj v Kaliforniji

V Valleyo, Kalifornija, sta naprodaj 2 hiši, leseni, stari po 8 let, vsaka ima 4 sobe, mestno vodo, plin, elektriko, vodnjak, monsterski in odvodni sistem, lot 100x120, ena pa 54x150; hiši sta oddaljeni od mesta 2 milj. Za obe hiši je skupna vsota \$9,000 v gotovini. Za podrobnosti pišite na upravo Ameriške Domovine, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio, pod naslov: Valleyo, Cal. (38)

Vas muči glavobol?

Nahavite si najboljšo tableto proti glavobolu v naši lekarni.

Mandel Drug

15702 Waterloc Road
Cleveland 10, Ohio

Kadar potrebujete zavarovalnino

proti ognju, viharju, za avtomobile, se lahko in zanesljivo obrnete na obrnete na

L. Petrich — IV 1874

19001 KILDEER AVE.

AMERIŠKA DOMOVINA

bi morala biti

V

vsaki slovenski hiši

POLOM

POSLOVENIL VLAD, LEVSTIK

In ko ga je žena smeje poklonila, naj govori o snažnejših rečeh, dokler so pri jedi, je zaključila kratko:

"Bogme, ribe iz Meuse bodo dolgo časa na slabem glasu."

Toda bili so gotovi, in prišla, je kava; takrat pa je naznala hišna, da gospod von Gartlauben prosi dovoljenja, da sme za trenutek vstopiti. Nastalo je splošno presenečenje, kajti nikoli prej ni prišel ob tej uri, o belem dnevu. Delahere ga je takoj ukazal privedi v sobo, videč v tem srečno priliko, ki mu bo omogočila predstaviti Henrijeto. In ko je stotnik zagledal še drugo mlado žensko, je podvojil svojo vkladnost. Sprejel je celo žašico kave in jo pil brez sladkorja, kakor je videl, da jo pije mnogo ljudi v Parizu. Sicer pa je bila vzrok njegovega prihoda samo želja, obvestiti milostljivo takoj, da je pravkar dosegel pomiloščenje ene-ga izmed njenih varovancev, ne-srečnega tovarniškega delavca, ki so ga bili zaprli vsled spopada z nekim pruskim vojakom.

Takrat je Gilberta porabila priliko, da izpregovori o očetu Fouchardu.

"Gospod stotnik, predstavljam vam eno svojih najdražjih prijateljic . . . nečakinja je tistega najemnika v Remillyju, saj veste, ki so ga zaprli zaradi one reči s prostovoljniki."

"Ah, to je zadeva z vohonom, s tistim nesrečnejšem, ki so ga našli v vreči . . . Da, to je resna stvar, zelo resna! Bojim se, da ne bom mogel opravi-ti ničesar."

"Gospod stotnik, napravili bi mi takšno veselje!"

Pogledala ga je s svojimi laskavimi očmi, on pa se ji je v blaženi zadovoljnosti galantno in poslušno naklonil. Vse, česar koli se ji zažele!

"Tako hvaležna vam bom, gospod!" je trudoma izpregovorila Henrijeta, ki jo je za-grabila nepremagljiva tesnoba ob misli na svojega moža, ubo-gega Weissa, ki so ga ustrelili tam doli v Bazileis-u.

Toda Edmond, ki je takoj po stotnikovem prihodu rahlo-

čutno odšel, se je vrnil ter rekel Gilberti nekaj na uho. Ona je živahno vstala, povedala zgodbo o svojih čipkah, ki jih je trgovka zdaj prinesla; oprostila se je ter odšla za mladim možem.

Henrijeta, ki je ostala sama v družbi obeh gospodov se je mogla umakniti ter sesti k oknu, dočim sta se onadva gla-sno razgovarjala.

"Gospod stotnik, saj pač sprejmete kozarček konjaka . . ."

Vidite, nič se ne tesnim, povem vam vse, kar je moje mnenje, ker poznam svobodnost vašega mišljenja. Torej, zagotavljam vas, da vaš pre-fekt nima prav, ko hoče izže-ti mestu še teh novih dvainšti-rideset tisoč frankov . . . Premi-slite vendar vse naše žrtve, od-kar se je začelo . . . Najprej, na predvečer bitke, vsa fran-coska armada, upehanat in se-stradana, nato zopet vi, ki ste prišli istotako z dobrim tekom, prehodi čet, rekvizicije in vsa-kovrstni izdatki — vse to nas je stalo poldrugi milijon. Raču-najte enako vsoto za razruše-nje, opustošenje in požare, ki jih je povzročila bitka; so tri-je milijoni. In naposled cenim škodo, ki jo je trpela trgovina in industrija, na dobra dva mi-lijona . . . Tak kaj pravite? Tu imava pet milijonov za me-sto s trinajst tisoč previvalci! In vi zahtevate še dvainšti-rideset tisoč frankov vojnega davka, ne vem, s kakšno pret-vezo! Ali je to pravično, ali je to pametno?"

Gospod von Gartlauben je zmajal z glavo ter odgovoril samo:

"Kaj hočete? Vojska je voj-ska!"

In čakanje se je nadaljeva-lo, in Henrijeta, ki so ji šume-le po glavi vsakovrstne neja-sne in žalostne misli, je sko-raj zadremala pri svojem oknu, dočim je dajal Delahere častno besedo, da Sedan v popolnem pomanjkanju goto-vine ne bi bil mogel prestati teh stisk brez srečne misli, iz-dajati lokalne kreditne papir-je, papirnati denar obrtne kreditne blagajne, ki je rešil mesto gmotnega poloma.

"Gospod stotnik, še kozar-ček konjaka . . ."

In preskočil je na drug predmet.

"Vojskovala se ni Francija, vojskovalo se je cesarstvo . . . Ah, cesar me je hudo prevaral. Z njimi je vse končano, rajši se damo razsekati na kosce . . . Glejte, edini človek, ki je gledal meseca julija z jasnimi očmi, je bil gospod Thiers, da, ono njegovo sedanje potova-nje po prestolnicah Evrope je nov velik čin modrosti in do-maljubja. Vse želje razum-nih ljudi ga spremljajo na nje-govi poti; samo da bi mu bi-la sreča mila!"

Z vzmahom roke je zaklju-čil svojo misel, kajti neume-sno bi se mu bilo zdelo, izra-ziti vpricho Prusa, pa naj si še tako priljudnega, željo po mi-ru. Toda ta želja je gorela v njem, kakor je gorela v srcih vsega starega plebiscitarskega in konservativnega meščan-stva. Krj in denar sta poha-jala, treba se je bilo vdati; in nema jeza nad Parizom, ki se je upiral v svoji trmi, je vsta-jala iz vseh zasadenih pokra-jin. In nato je zaključil tiše, namigavaje na plameneče okli-ce Gambettove:

"Ne, ne, mi se ne moremo pridružiti tem besnim norcem. To postaja klanje . . . Jaz sem za gospoda Thiersa, ki hoče volitev; in kar se tiče njihove ljudovlade, moj Bog, ona mi ni napoti, ohranili jo bomo, če je že treba, dokler ne pride kaj boljšega."

Gospod von Gartlauben je silno vkladno pritrjeval s ki-manjem glave in ponavljal:

"Nedvomno, nedvomno . . ."

Henrijeta, ki ji je prihajalo čimdalje tesneje, ni mogla več ostati. Brez gotovega vzroka je začutila v sebi ježno raz-burjenost in željo, da poišče Gilberta, ki se je dala toliko časa pričakovati.

Ko pa je stopila v spalnico, je obstala osupla, videča prija-teljico na ležalki, vso v solzah in vso potrto, v največjem raz-burjenju.

"Kaj pa je vendar? Kaj se ti je zgodilo?"

Jok mlade žene se je po-dvojil; branila se je odgovo-riti. Zdaj jo je navdala zme-denost, ki ji je pognala vso sr-čno krj v obraz. Naposled pa se je skrla med razprostrtimi rokami, ki so se iztegnile pro-ti njej, in zajecjajala:

"Ah, draga moja, če bi ve-dela . . . Nikdar si ti ne bi upala povedati . . . In vendar, saj nimam nikogar razen tebe; ti edina bi mi nemara vedela dati dober svet . . ."

Vztrepetala je in jecjajala še bolj.

"Bila sem z Edmontom . Ta-krat pa, pravkar, me je pre-senčila gospa Delahereche ."

"Kako presenčila?"

"Da, bila sva skupaj, on me je držal in poljuljal . . ."

In poljublja je Henrijeto, objemaje jo z drhtečimi roka-mi, je povedala vse.

"Ah, draga moja, ne sodi me prehudo, to bi me tako bo-lelo! . . . Dobro vem, prisegla sem ti, da se nikdar več ne ponovi! In poleg tega, premi-sli vendar, ta ubogi mladi člo-vek, ranjen, bolan in tako daleč od svoje matere! Vrhutega ni bil nikdar hogat; vse so po-rabili doma, da so ga pošlja-li v šolo . . . Zagotavljam te, nisem mu mogla odreči."

Henrijeta je poslušala v največji zavzetosti; ni se mogla otresti svojega začudenja.

"Kaj, bilo je torej z malim seržantom! . . . Ali, draga mo-ja, vsi te imajo za ljubico Pru-sovo!"

Gilberta je mahoma vstala, obrnala si oči ter se uprla: "Ljubica Prusova . . . Ah, kaj si misliš! On je ostuden, zopern mi je . . . Za koga me imajo? Kako me morejo sma-trati za sposobno takšne ne-sramnosti? Ne, ne, nikoli! Rajše bi umrla!"

V svojem ogorčenju je po-stala resnoba in polna bole-sti, srđite lepote, ki jo je de-lala vso drugačno. A nenado-ma se ji je vrnila koketna ve-selost in neodoljivi smeh nje-ne brezkrbne lahkomišelnosti.

"To je res, da se zabavam z njim. Obožuje me, treba mi ga je le pogledati, pa me ubo-ga . . . Če bi ti vedela, kako me zabava, norčevati se iz te-ga debeluharja, ki menda tr-dno veruje, da bo nazadnje po-plačan!"

"Toda ta igra je zelo nevar-na", je dejala Henrijeta res-nobno.

"Ali meniš? Kaj pa tve-gam? Kadar zapazi, da ne sme računati na nič, se more kvečjemu razjeziti in oditi . . . In potem, — ne, nikdar ne bo zapazil! Ti ne poznaš moža-ke, on je izmed tistih, s kateri-

mi gredo ženske lahko brez nevarnosti kakor daleč hočejo. Za te reči, vidiš, imam čustvo, ki me je vselej prav vodilo. Mnogo preveč je domišljav, on si ne bo nikoli priznal, da sem ga imela za norca . . . In vse, kar mu bom devolila, bo to, da vzame s seboj spomin o meni, in tolažbo, da si bo mogel re-či: ravnal sem pravilno, kot galanten mož, ki je dolgo živel v Parizu."

In veselo je dodala:
(Dalje prihodnjič)

Special Sale on Television Sets!

18 DIFFERENT MAKES
100 Models on the Floor at all times
WE HAVE THE LARGEST AND BEST SELECTION
IN TOWN

Call Us for Free Demonstration

Prices \$79 and up

NO DOWN PAYMENT

Easy Terms

YOU CAN NOW SEE AND HEAR
FRANKIE YANKOVIC
IN YOUR HOME ON TELEVISION

NORTHEAST
APPLIANCE & FURNITURE

JERRY BOHINC, Owner

22530 Lake Shore Blvd.
Next to Shore Theatre

Redwood 2303

WE GIVE and REDEEM
EAGLE STAMPS

SECURITY OPPORTUNITY ACTIVITY for YOUNG MEN

EDUCATION
ADVENTURE
TRAVEL
STEADY PAY

If you can meet the following requirements the Coast Guard under the Treasury Department has a job for you.

1. American Citizen
2. 17 to 25 (single)
3. Good physical and mental health
4. Good Character
5. "THE DESIRE TO GO AHEAD" in one of our many fields of opportunity.

For further information write or visit

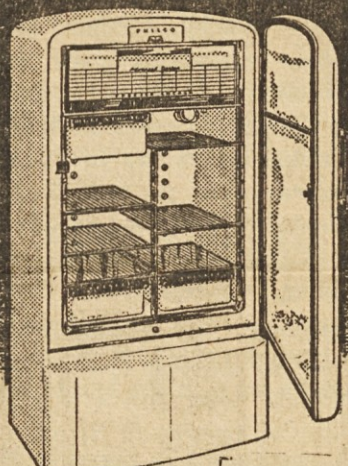
U. S. COAST GUARD RECRUITING STATION
ROOM 1612, KEITH BLDG. CLEVELAND 15, O.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

NEW for 1950

PHILCO
COMBINATION
REFRIGERATOR
with Full-Width Home Freezer

The most amazing value on the market today. Philco Advanced Design at a real saving! True zero zone full-width Home Freezer, Fully Adjustable Shelves, Balanced Humidity, 7.6 cu. ft. capacity, 14.9 sq. ft. shelf area.

Prices Begin \$189.50
at and up

NEW EASIER TERMS

Odpri to pondeljek, četrtek in soboto do 9:00.—V torek in petek do 6:00.

Zaprto cel dan v sredo.

BRODNICK BROS.

APPLIANCES &
FURNITURE STORE

16013-15 Waterloo Rd.
IV 6072

IVAN JONTEZ

Zakaj bi še nadalje trpeli na VNETJU ČLENKOV in REVMAZMU

Dva splošno znana kemista: Dr. Albert Fisher in Dr. J. Lewis od M.C.D. korporacije sta po mnogih letih raziskavanja odkrila v bolnišni-
kah preiskano in preiskano zdravilo, ki vam prežene bolečine v člen-
kih in revmatizmu.

SUMAN

se imenuje to zdravilo, ki je hitro učinkovito. Vsak, ki trpi na omenjeni bolezni bi moral poskusiti to zdravilo in ne bo več trpel na bolečinah v členkih in revmatizmu.

Naročite takoj — cena je \$3.00 in 9c davek

Pošiljamo po C.O.D. ali priložite svoj ček ali poštni "Money Order"

M. C. D. CORPORATION

1243 WEST 3rd ST., DEPT. H. CLEVELAND 13, OHIO

Če vam zdravila ne pomagajo, vrnemo denar.

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE
FRANK CVELBAR, lastnik.

OBLAK MOVER

Naša specielnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupa-njem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St.

HE 2730

Za točno, zanesljivo postrežbo glede dohodninskega davka

se obrnite na

JOHN ROŽANC

15604 Waterloo Road

v uradu Lakeland Realty Co.

KE 6681

Roman o ljudeh, ki jih žeja po svobodi

Zgodba o globoki ljubezni dveh mladih ljudi, nju-nem gorečem idealizmu in samožrtvovanju za svobodo.

"Ljudska pravica" in "Ljudska demokracija" razgaljeni v ostri luči satire.

Trdo vezan, 274 strani. Cena \$3.00; po pošti \$3.25 (Kanada \$3.50). Denar pošljite z naročilom.

Naroča se pri:

AMERIŠKA DOMOVINA ali
6117 St. Clair Ave.
Cleveland 3, O.

IVAN JONTEZ
1107 E. 74 St.
Cleveland 3, O.

Na prodaj pri

AMERIŠKA DOMOVINA

GRDINA GIFT SHOPPE, 6113 St. Clair Ave.

STEVE F. PIRNAT, 6516 St. Clair Ave.

A. KOLLANDER, 6419 St. Clair Ave.

Cleveland 3, Ohio

Sedaj kažejo Zadnji dan 26. febr.

UNUS moški, ki stoji na svojem prstu.

JOE WALCH'S sijajna nova pred-stava z divjimi živalmi.

WALLENDAS predstava na napeti žici — in mnogo drugih.

PRESKRIBITE SI REZERVACIJE

CENE—Dnevno popoldne (razv. 13. feb. 14, 20, 21) \$1.50 in \$2.00 davek vklj. ZVEČER—(Razven nedeljo zv. feb. 19 in feb. 26), \$1.50, \$2.00, \$2.40, in \$3.00. Cene za pop. ob sobotah in Washington rojstni dan, kakor zvečer.

TAKOJ ZA UDOBNE SEDEŽE
Vstopnice za splošno vstopnino v vseh Marshall lekarnah.

Buy tickets at
PUBLIC HALL
RICHMAN'S & BURROWS